

Toni Sala

Toni Sala (Sant Feliu de Guíxols, 1969) és professor de literatura catalana. Dirigeix diversos grups de lectura en biblioteques. Ha rebut el premi Sant Joan de literatura catalana (2004) i el premi Nacional de Cultura de literatura (2005) amb la novel·la Rodalies. Des de 2014 forma part del projecte De Capçalera, que té l'objectiu de potenciar el vincle existent entre els escriptors catalans (amb un prestigi i una trajectòria consolidats) i les biblioteques públiques catalanes per tal d'establir col·laboracions més estretes entre ambdós. Sala es vincula a la Biblioteca Pública Octavi Viader i Margarit, de la seva ciutat natal, Sant Feliu de Guíxols. [Fotografia de commons.wikimedia.org] Troba els seus llibres a les biblioteques: <http://dom.cat/zey>

1. Faig aquesta feina perquè...

És una manera de treure's la creativitat de sobre, o sigui una forma de llibertat.

2. L'adjectiu que millor defineix la meua obra és...

Escrita.

3. El primer record que tinc d'una biblioteca és...

El de la Biblioteca de La Caixa, de Sant Feliu de Guíxols, al costat de la Rambla. Molta fusta i silenci, i la bibliotecària. Fa molts anys que la van tancar. M'encantaria poder tornar a treure el nas per aquell espai, veure-ho amb els meus ulls d'ara. També tinc un record molt fort d'una visita amb el meu avi a la Biblioteca, encara més vella, del Casino dels Nois, al mateix poble. Ara que hi penso, són com contenidors d'uns altres temps, que estan allà, hermètics, físicament, si és que encara existeixen, i emocionalment -això segur-, de manera que són elles mateixes com un llibre tancat, i ara m'estic imaginant el món com una biblioteca descomunal que té per llibres les biblioteques.

4. Penso que les biblioteques són...

Molt importants i, en la immensa majoria de poblacions o barris on n'hi ha, els principals difusors de cultura sense restricció de cap mena, i això vol dir els principals difusors de llibertat. En alguna banda he escrit que jo faria esculpir a la llinda de les biblioteques, mirant cap al carrer, una divisa que Dante posa en boca d'Ulisses: "fatti non fosti a viver come bruti".

5. Un llibre que m'ha marcat ha estat...

Molt poc, perquè els bons llibres són com les bones persones, és injust fer-ne una escala... Però suposo que Poesia de Carner m'ha marcat una mica més, sí.

6. Llegir és recomanable per...

No viure com les bèsties.

7. La pregunta que m'hauria agradat que em féssiu...

"Com t'ho faràs, per contestar aquesta pregunta?"

Data de l'entrevista: 2014-04-10